

НЕДѢЛЯ ०

ЗА СУМНІВІТО ПЕТРОВО

Господи, аще ты еси, повели ми
прійти къ тебѣ по водамъ.

Благослови отче!

Както сѫ потребни различни тастиа на єдна царска трапеза, таий сѫ потребни разны пощенія и на съкому церкви: защото както разныте тастиа веселѣтъ тѣлото, таий и разныте пощенія веселѣтъ душатъ. За той церковните учители трбѣтъ да савиратъ отъ разны дѣховни и филосовски списанія пощенія, като цвѣти отъ царска градинъ, и да ги проповѣдѣва на христіанете въ божијата церква, а христіанете да ги слышатъ усердно и да ги вѣрватъ безъ шобе, за да не потънатъ въ своите грѣхове, като Петра въ морските талазы, каккото ще чуете отъ евангеліето.

Отъ Маттеа начало ид.

Во онова време присили христосъ апостолыте, да влѣзнатъ въ геміатъ и да вѣрятъ, додѣ отпосни той народыте (што бѣхъ дошли въ пѣстынатъ) и като ги отпосна влѣзна на горјатъ самъ, да сѧ помоли. И като стана късно, той бѣше на горјатъ, а геміата сѧ мѫчеше по-срѣда морските талазы отъ противный вѣтъ. И въ четвертатъ стражъ презъ ношътъ, дойде при тѣхъ христосъ и ходѣше по морето, а апостолите като го видѣха уплашихаса, да не бѫде нѣщо мечтаніе, (привиденіе) и отъ страха извикаха: тога Іисусъ рече, азъ сѫмъ небойтесъ. А Петаръ мѫ каза: господи, ако си ты повели ми да дойда по водатъ при тебе. И рече мѹ, дойди. А Петаръ като излѣзна отъ геміатъ и ходѣше по водатъ да отиди при Іисуса, като видѣ силенъ вѣтъ, уплашиса и начна да потъва. Тога извика, господи: отврки ма погинахъ! а Іисусъ тосъ часъ простръ рѣкъ улови го, и рече: маловѣрнико, защо сѧ сумни (шѣпелендиша)? и като влѣзнаха въ геміатъ вѣтъ престана, а колкото бѣха въ геміатъ поклонихамсѧ и дѣмаха, констиниѣ ты си сынъ божій.